

ПОРУКА БЕОГРАДСКОГ НАДБИСКУПА

»А стварност је – Тело Христово« (Кол 2, 17)

Браћо и сестре,

Сви ви, предраги, у новом човеку, Бого-Човеку Исусу Христу!

Са вама се, у вама и за вас радујем прослави Рођења Исуса Христа, Сина Божјег, а по величанственој тајни Вечне љубави, нашег Брата, нашег старијег Брата. Њему данас отварамо своје срце и разум, предајемо вољу и целокупно своје биће. У мистерији свакодневног живота, снагом свог разума наслућујемо, али силом свога срца верујемо да је у Њему и само по Њему наш живот прави живот. Зато вас у Његово име све поздрављам и благосиљам!

Посматрајући, наиме, тајну Његовог Рођења, откривамо, заправо тек наслућујемо бескрајне могућности новог рођења и нас самих, и наших породица, заједница, друштва којем припадамо, целокупног човечанства. После низа година и десетлећа дубоких промена и различитих искустава, сви смо ми дошли до сазнања шта значи бити само земаљски човек, а шта значи бити човек у Исусу Христу, човек вере, чедо Бога вечности, Бога љубави, Бога истине. Лишен духовног света и духовног искуства, земаљски човек нас је толико пута преварио, заратио, заробио, осиромашео и изнутра отровао. Чезнули смо за слободом, а родили се као робови краткотрајног гутљаја самозадовољства. Често смо се опијали великим обећањима неограничене слободе, а остали смо у пустој земљи бескрајне удаљености од среће, мира и истински трајног задовољства. Тако, у овом тајанственом слављу Исусовог Рођења, сами себи морамо признати да најчешће живимо трагикомично: желимо да будемо слободни, а не знамо шта слобода јесте; желимо да будемо бескрајно срећни, а духовно се хранимо само оним што је ограничено.

Зато смо у овој, првој години припрема за Јубиларну годину 2013, одлучни да, по речима

светог апостола Павла Колошанима (Кол 2, 17), у Новорођенчету из Витлејема откријемо једину праву »стварност живота«: Богочовека Исуса Христа, који јесте та једина права стварност живота. Његово пресвето Тело, очишћено од сваког ропства себичности и греху, нераскидиво спаја Бога и човека, Небо и земљу, Божју слободу и љубав, као и човекову слободу и љубав. Он, Новорођени, долази међу нас, синове људске, говорећи: »Оче, ево долазим да вршим Твоју вољу!« (уп. Јев 10, 9) Он врши само оно што је у плановима Оца Небеског, дакле, само оно што је стварно, јер само Божја Реч има стваралачку снагу, па је зато и Он сам права и непоновљива стварност. Он је чисто злато чисте слободе и љубави. Само Он је Сјај који се не гаси, вечна »Светлост света«.

Исто то, тек рођено Тело Исуса Христа касније ће, у зрелости свога земаљског живота, носити Крст спаса и лећи на то ново стабло живота, говорећи: »Не моја, него Твоја воља нека буде!« (уп. Лк 22, 42) Ово исто пресвето Тело могло је, дакле, и да умирући изговори: »Довршено је!« (Јв 19, 30) Заправо: Испунио сам целокупан Очево наум спасења. Тако је, по Њему, у свет ушла нова стварност, и то - стварност спасења. А то за све нас значи да без личног, свесног, слободног сједињења с том »стварношћу« Христовог Тела није могуће ни појмити ни препознати шта значи бити човек. Човеково биће без интимног и свестраног сједињења с једином правом стварношћу Исуса Христа не може да спозна свој животни позив, да схвати своју улогу у животу и историји, или да разуме своје дужности и своја права. Без те конкретне историјске стварности Исуса Христа, који је чиста слобода истине и љубави, нико не може да разуме шта је то слобода, а камоли да ту слободу живи.

Црква Христова не открива људима веру у ту стварност Богочовека Исуса Христа из жеље да се »уплиће у овоземаљска збивања«, него из љубави према човеку и човечанству. Богочовек Исус Христ није, наиме, само некаква емоција, није пука идеја међу толиким идејама, нити тек једна понуда у мору понуда, него је прва и последња унутрашња стварност сваке друге стварности. Он је, још више, прави »корен« живота, једини »кључ« за разумевање читавог свемира и свеколике историје. Божји стога није тек један празник међу данима славља, него је чврсти темељ било којег другог славља. Без тог камена темељца не може бити изграђена нити једна »сигурна кућа«. Управо зато Црква позива своје вернике да се утемеље на њему, да се обнављају и хране том светом тајном једине стварности: еухаристијским Телом Христовим у пресветој Литургији.

С овим мислима, понизно и смерно приступам свакој особи и свакој породици, свакој заједници и сваком народу, желећи свима срећан Божји. Да: Нека се Исус роди у мени, и међу свима нама! Нека се роди темељ праве наде као темељ стварног мира и истинског помирења.

Срећан Божић, дакле, предрага браћо и сестре моје драге Цркве! Срећна и благословљена вам била 2011. година! Свима који славе по Јулијанском календару и у духу источног обреда, кличем: Мир Божији – Христос се роди! Нека наша, нова 2011. година буде ослоњена на увек нови и једини прави темељ живота – Богочовека Исуса Христа, »сјајну звезду Даницу« (уп. Отк 22, 16).

У тој нади, на овом витлејемском путу, нека вас све благослови Бог Отац и Син и Свети Дух!

† Станислав Хочевар,

надбискуп београдски